

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., király-utca 9.
hova az előfizetési összegek valamint a
köziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Köziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM: Előfizetésre való felhívás! — Tartások össze. — Tárca. Esküvő előtt. — A dohányeladási engedély. — Német szivarok. — Hitelekpesek-e a dohányárusok? — Érdekes statisztika. — A ládakérdéshez. — Dohányzónók. — T. Előfizetőinkhez! — Közgügyi tudósítás. — Szerkesztői üzenetek. Hírdetések és apróhírdetések.

Előfizetésre való felhívás!

Felkérjük mindazon kis- és nagy-dohányárusokat, kik eddig a Dohányárusok Közlönyére elő nem fizettek, hogy az előfizetési összeget minél előbb küldjék be annál is inkább, mert ezen szaklap létfeltétele, hogy minden magyarországi dohányárus rá előfizessen,

A Dohányárusok Közlönye

előfizetési ára:
félévre 2 frt 50 kr

mely összeg a kiadóhivatalba (Budapest, Király-utca 9.) küldendő.

Budapest t. kávéháztulajdonosai

mai napon megküldve kapják a Dohányárusok Közlönye cz. lapot, melynek egyik új rovata minden dohányos embert igen érdekelni fog. Felkérjük tehát a t. kávéháztulajdonos urakat, hogy látogató vendégeiknek kedvükbe járandó lapunkra előfizessenek.

A Dohányárusok Közlönye

előfizetési ára:
félévenként 2 frt 50 kr.

A pénz küldendő a kiadóhivatalba (Budapest, VII., Király-utca 9. sz.)

Tartások össze!

Az érzelmek szétforgácsoltsága, ellentétbe helyezkedése épen azon üzlet-és érdekezősoknál — kiknek legjobban kellene össze tartaniok: igen sok kellemetlenségnek és anyagi veszteségnek volt már oka. Az egyetértést létre hozni ezen lap egyik program-pontja.

A legszebb dal is veszít varázsából, ha mindig halljuk; a legjobb tanácsok is köznapiaikká válnak, ha azok — kikhez intézve vannak — nem akarják a jó törekvést bennük meglátni.

Ez nem paradox és mi nem tudunk eltérni a csak nem igen régen tett nyilatkozatainktól.

Merjük állítani, hogy kivétel nélkül, minden dohányárus vakon aláírja összes eddigi általuk felhozottakat; merjük állítani, hogy az általuk több irányban panaszolt reformok létesítéséhez valamennyi szívesen hozzájárul, hogy e helyzetük javulását előmozdítsák.

És mégis valami czéltalanság nehezedik az egész dologra.

Be kell mindenkinek látnia, hogy mi eleget fáradozunk; fáradozunk írásban, szóval, tettel, hogy a trafikosok

között egységes szellemet teremtsünk, hogy ezen gyenge alapon álló üzlet-ágat minden irányban megerősítsük.

Tudjuk, hogy nehéz fába vágtuk fejszénket; de a küzdelemhez felfegyvereztük magunkat jó adag türelemmel, már pedig egy német közmondás szerint „a türelem a vasat is megtöri.“

Ezért van ismételtelen szavunk az intéshez, az emlékezetbe idézéshez, a meggyőződéshez: hogy legalább azok tömörüljenek, azok tartsanak össze, kiknek hasonló foglalkozásuk, az érdek egymásra utaltságuk — sok kellemetlenség kikerülése végett — ezt feltétlenül szükségessé teszi.

Ha újra a régi dalt hangoztatjuk, csak következetesek vagyunk a lapunk megindításának t. olvasóinknak adott programunkhoz, melyet szigorúan be akarunk tartani.

Ezen nem változtatunk és türelmünk akkor sem fogna elhagyni, ha az érdekeltek közönyen jóakaratumk hajótörést fogna szenvedni.

Mi a dohányárusok érdekeiben rohamlépésekben szeretünk haladni, de ha akadályt gördítenek haladásunk elé és — teszik ezt épen azok, kiknek

TÁRCA.

Esküvő előtt.

Balkányi ur rendkívül szentimentális hangulatban van.

Nem csoda. Ma töltötte be 38-ik életévét, a melyből az utolsó huszat vidám czimborák közt mulatta át. Ma életének fordulópontján áll s ezen fordulópont neve: házasság. Holnap kell neki megesküdni Adél kisaszonynyal, a gazdag dohányárus leányával.

Pajzán mosoly játszik ajkán; majd elkomolyodik s homlokára a gond barázdái ülnek.

Hm! Hát legyen ugy, mondá, mellyeszesebből kis kulcsot véve elő. Kis habozás után egy csinos mahagoni szekrénykét nyit föl vele, s félve tekint annak tartalmára. Milyen s mennyi apró csecsebecse emléktárgy volt benne.

Egykedvűen rakta az asztalra őket, nem úgy, mint annak idején, midőn min-

den egyesnek látása boldogsággal tölté el keblét, midőn néma áhitattal érinté forró ajakával külön-külön mindegyiket.

Előtte fekszenek elmúlt boldogságának néma tanujelei.

Hajfűrtöcskék, nyakékek, csinos kézimumkák, fényképek, olvasójegyek, illatos levélkék, a szerelem iskolájának minden osztályából sok, sok gyöngéd kacsó által ajándékozva.

Emlékezetében felujulnak e kedves emlékek ajándékozóí, lepkenapok, pillangó percek. Hess!

Egyik, egyik tárgyon huzamosabban pihen meg tekintete.

Boldogságának ezen kellemes emlékeit — tisztában volt vele — meg kell semmisíteni. A családi tűzhely, melyet megalkotni akar, nem tűri tovább ezen dolgokat.

„Tűzbe hát velük!“ mondá, s egy szivardobozt véve elő, óvatosan, vi-gyázva rakta egyik tárgyat a másik után belé, hogy majd tűzbe dobja később.

Kéz a kézben, szem a szemem. boldog mosoly az ajkon, így ül a boldog házaspár az esküvő utáni vacsoránál, nem törődve a sok elmondott, többekévesé sikerült felköszöntőkkel. Már hozták a feketekávét s azzal együtt a szivarokat. Nem kellett a házi urnak csak inteni, régi, ügyes szolgálja tudta mi a kötelessége, s már hozta, a mi kellett.

A fehér keztyűs János most is illemtudóan emeli fel a szivarládika fedelét, s úgy kínálja a házi urat.

Az örömapa a ládika után kap. „Ah! mi ez? Ahá tudom, bizonyára a vidékről jött üdvözlő sürgönyök!“ Nyájasan fordul szomszédjához. „Barátom, önnek jobb torka van mint nekem, legyen szíves egyenkint felolvasni e ládika tartalmát.“

„Készséggel.“

a netáni akadályokat elhárítani volna kötelességük, akkor nem marad más hátra, mint türelmesen újra kezdeni az egészséget.

És ha a sokszor énekelt dal elveszítene is varázsát, mi teljesíteni fogjuk kötelességünket.

De rá kell mutatnunk azon igazságra is, hogy egy jó ügy körüli indokolatlan huza-vona késelem árt az összes dohányárusoknak, mert, hogy programmunk meg fog valósulni, hogy a dohányárusok egy testületbe egyesülni kénytelenek, az egy perczig sem szenved kétséget: ez csak idő kérdése.

De éppen az idővesztéséről van szó. Kár a vesztett időért, mely alatt sok hasznosat lehetett volna végezni. A mostani csendes politikai viszonyok között sok üdvös reformot lehetne kivívni egy nagy komoly testületnek.

Ki látja a holnapi napot? Nem gondolt erre még senki?

Tudják-e azok a phlegmatikus urak, kik kezeiket ölükbe rakva tétlenül hevernek, hogy kenyerüket nem-e támadja meg a holnapi nap, valami veszéllyel?

Tudtunkkal egy nagy- vagy kisárus sem nevezi magát boldognak csak azért, mert egy öt gazdaggá tevő üzletág van kezében. De feltéve, hogy akadna ilyen, ki biztosíthatja őket, hogy ez örökké így marad?

Kinek nincs oka panaszra vagy félelemre? Ha van ilyen „az jelentkezzék nálunk, s mi csodálattal fogunk ránézni”.

Most nem foglalkozunk azon kérdéssel, mi előnnyel jár az egyesülés. Csak ismét rá akartunk mutatni ennek szükségességére. Mi nem fogunk elfáradni ennek hangoztatásában és reméljük, hogy végre megértene bennünket és

A teremben csend lett, figyelt mindenki, lesték az üdvözlő sürgönyök tartalmát, s lesték a perczet, melyben éljenezni kell.

A fiatal ember olvassa az elsőt. „Édes szívem Balkányi! Vértől szívvel írom ezen sorokat, melyek legyenek bizonyágai annak, hogy csak szüleim kényszerítésének engedve határoztam el magam”

„Tévedés, tévedés!” kiáltá az örömnapa, „tegye félre ezen papírt, s olvassa a többit.”

„Egy hajfűrt, szöke, egy másik hajfűrt, barna, s aztán még egy csomó hajfűrt”, mond nevetve a fiatal ember, általános fokozódott hahota és tapsvihár között.

Csinos tréfa, kiáltja egyik-másik gunyosan.

Fiatal emberünk folytatja a motozást, s egyenkint mutogatja föl, ime: egy olvasó jegy, két női arckép, áhá, egy levél.

saját érdeküket, mert: Összetartásban rejlik az erő; erő alapja a hatalomnak! Tartsatok össze!

Dohányeladási engedély.

A dohány- és szivar eladási engedély eredetileg egy humánus aktus volt, melyet az engedélyadásra jogosítottak erre érdemes szegényeknek nyújtottak.

Az osztrakoktól átültetett engedélyadási szabályok is világosan ezen intenziót követik; midőn elrendelik, hogy első sorban kiszolgált katonák, második sorban oly árvák és özvegy nők kapjanak trafikjogot, kiknek eltartása állami feladat.

Megtörténhetett igen könnyen, hogy ezen szabály nem volt betartható, ha például egy helyen dohányárudát fel kellett állítani. — De ugyanott sem ily özvegy, sem ily kiérdemesült katona nem volt.

Ezen kivételek sűrűn ismétlődtek, miért is a szabályzattól lassanként teljesen eltért a szokás s a mai stádiumba jutott, hol a jótékony-sági színezetét is teljesen elvesztette.

Egészen elvesztette a kegyelmi tény jellegét újabban, mióta a kincstár a szerződési viszonyt és bérfizetést honosította meg. Eleinte igen csekély összeget kellett fizetni, 4 vagy 6 forintot, ezt is csak azért, hogy ezzel a bérlet mintegy elismerje a kincstár feletti való jogát; elismerje, hogy ura parancsolja neki és hogy csak addig lehet bírhatója ezen jognak, míg azt tőle felettése el nem vonja.

Midőn a magyar egyedáruság önálló lett, lényegesen változott a helyzet. A bérleti összeg elvesztéje régi jelentőségét és a rideg szerződési viszonyból kifolyólag a többi folyamodó közül az kap engedélyt, ki magasabb bérletet hajlandó fizetni.

Ime így ölte meg a kereskedelmi szellem a humanizmust az engedélynél.

Az ezen alapon kötött kétoldalú szerződésnek oly jogi természetet adtak, hogy az a trafik költés nélkül köti, míg a kincstár indokolás nélkül 3 hónapi felmondási joggal az engedélyt elveheti.

Nem lehet elvitatni, hogy az eladási engedély ma is a kincstáré. Csak azon időre adja

„Édes szerelmem Balkányi!”

A völgyben dühösen ugrik föl. Ami idáig történt, az nem érinté gondolatvilágát. El volt merülve két szem, az ő két új mennyországába, nem látta csak boldogságát, nem hallotta, csak menyasszonya suttogását. De most, egy percz, egy borzasztó, egy pokoli percz, s tisztába volt helyzetével.

Félőrlően ugrik föl, fölkapja a szivarládát, neki ront szolgáljának, hogy megfojtsa.

„Te örült! te — te, mit csináltál te?”

„De nagyságos uram, maga parancsolta, hogy a szekrény baloldalán lévő szivarskatulyát behozzam. Én csak azt tettem, amit parancsolt,“ hebegte a megrémült szolga.

„A jobboldalt mondtam te szerencsétlen!”

Hogy a végzetes históriának mi lett a vége, azt találja ki a t. olvasó.

H. A.

tulajdonjogát további bérletbe, míg azt szükségesnek tartja. A bérbe vevőnek is van visszalépési joga; tehát a szerződés csak a bérleti összeg biztosítására szolgál; pedig ez ugy behajtható végrehajtásilag, mint bármely más adó.

Nem ez tehát a szerződés lényege, hanem hogy az engedélyt mintegy kölesönként adják. Ha ez nem így lenne, akkor a szerződést át lehetne más névre is ruházni. És éppen erre fektetnek a fináncz hivatalok főszűlyt. Nem engedni átruházni vagy bármily üzleti alapul szolgálni az engedélyt.

Ha lemondanak egy jogról, csak az veheti át, aki neki megfelel egyénileg és bérleti összegszegével.

Az engedély átruházása nehézkes, bonyodalmas. A szigorú intézkedéseket az tette szükségessé, hogy utóbbi időben formális üzletágot képezett az engedéllyel való kereskedés. Annymira ment az üzérkedés és a visszaélés, hogy egyes vidéki emberek, ha a fővárosba jöttek, lelketlen üzérkek kezébe kerültek, kik összes vagyonkijukat kicsallták tőlük azon czim alatt, hogy dohányeladási engedélyt szereznek nekik.

Ilyen esetek gyakran jutottak a pénzügyigazgatóság füléhez és ezért hozták a szigorú rendeleteket éppen az eladásnál.

Azaz, hogy eladni jogot nem is lehet, mert a felmondási idő lejárván, a jog megszűnt.

Ez sok üzletemnek eljött veszi ugyan, de meg sem egészen jogosult, mert a bűnösök miatt sok szenved ártatlannal.

Szerencse a jelen helyzetben, hogy a mostani szerződött igazságos, lelkiismeretes, humánus érzelmetől áthatott, éles látású pénzügyigazgató Hirsch kir. tanácsos hivatott és képes arra, hogy a 100 meg 100 átruházási kérvényt tapintattal, igazságosan intézze el.

Igaz, hogy ezen igazgató jelleme megnyugtató biztosítékot nyújt ma, de lesz az mindig és mindenütt, a hol kell ily egyén, ki szorgalmat lelkiismerettel párosítva az üzletet emberbaráti érzellemmel egyesíteni képes és megítélni fogja tudni a jogos kérelmet a teleplezett jogtalanról!

Vegyük, hogy valaki 10—15 évig bírhat egy helyen dohánytözsédét. Midőn ez üzletét megnyitotta, a vidék néptelen volt, kis forgalmat csinált, de pár fillér jövedelmével várt jobb időre. Végre eljött a várt jó idő. Emberünk pár forintját üzletébe fekteti, ez javul, de egyszer — bármily külön okból — képtelen üzletét tovább vezetni.

Mit csináljon a szerencsétlen? Üzlethelyiségét, melyet — szorgalma és vagyona árán — jövedelemforrássá tett, egyszerűen mondja fel a háziurnak?

Ott hagyja vagyonát, verejtéke gyümölcsöt és menjen üres kézzel, kisért szemmel tovább?

Be kell látni, hogy az ilyen nem kér jogtalan, ha „poszt”-jáért, melyet ő teremtet meg, pár száz forintot akar kapni; mert hisz ez tényleg értéket képvisel és az ő tulajdona.

És most jön a fináncz hivatal. Eltölti őt az eladástól; sőt előszeretettel inkább másnak a közelben új jogot ad.

Vannak dolgok, melyek a törvény rideg betűi szerint jogosak: de a mellányosság és humanus szemüvegén át nézve elítélendők.

Ezen szempontból kellene az engedély körüli eljárást alapos reform alá venni.

Törvényt, rendeletet, szabályzatokat, melyek 100 évet is túlélték, összhangba kell hozni a kor haladásával; ezért is kell a revízió.

Ami akkor jó volt, ma tárgyaltalan vagy rossz lehet. Így okvetlen át kell a kor mai követelményei szerint dolgozni az engedélyek átruhá-

zasi módusát; úgy, hogy a visszaéléseknek eleje vételessék; de sérelem ne ejtessék vele.

Most van erre kellő szellemi erő és nemes szív felső helyen.

Német szivarok.

A mi jó és helyes volt 22 évvel ezelőtt, az nem jó és helyes ma, különösen akkor, ha a hazai ipar pártolása nem pusztá phrázis. Midőn 22 évvel ezelőtt egy szövetkezetre lett ruházva a Bb. Britanica és H szivarok szállítása, még sok minden szunnyadt nálunk, mi ezen a téren már felébredt; még sok minden bölcsőben ringott, mi ma büszke nagyság lett.

A fiatal, alig önálló állam előtt annyi munka volt, hogy nem esoda, ha egyet elnézett közülük. Így elnézett a dohánygyárak felállításának szükségétől; pedig dohánygyárakra annál nagyobb szükség lett volna, mert a fogyasztás nap-nap után nőtt és az önállóság ezen téren is követkeléssel lépett fel.

Igy történt, hogy a gyárak és raktár nem képes kiadni az elárúsított által kért árukat; nem lehetett annyit gyártani és kellett külföldi vállalatokhoz fordulni, mely ezen 2—3 szivaráru szállítását 3 évre magára vállalta.

Az most semleges, hogy jök voltak-e ezen szivarok. Az árak is mellékesek. El lettek fogadva, a fogyasztók szívesen fogadták, a kincstár nyert mellette. Husz év telt el azóta és az ipar-kereskedelem terén örvendtes fellendülést látunk. Dicsőretes e fellendülés; mert az egész nemzet anyagi jólétének alapját emeli.

De mit látunk az ipar azon ágánál, melyet maga az állam kezel?

Egyes szivar fogyasztási hányada 20—30—50 százalékkal emelkedik és ezzel nő a gyárak zavara is.

Ismét a 22 év előtti segélyforráshoz kell fordulni. Újra látjuk az ügyesen válogatott, jó színű, sima boríték-levelű szivarokat, melyeknek töltelke . . .

De nem akarunk kritikát gyakorolni; csak azt jegyezzük meg, hogy Budapest, Kassa, Szomolnok, Szeged és Temesvár jobb szivart hoz forgalomba, mint ezek az F. szivarok, melyek csak a szemnek tetszetősek.

Ujabbán Trabuccó alakban jelentek meg és sok tévedést, zavart okoznak az árusnak és fogyasztónak.

Tudjuk, hogy minden új — vonz; tudjuk, hogy mindig többet óhajtanak egy bizonyos összegért, minél a mennyi adható.

Ha valamely szivarból nem adhatnak minden árusnak eladásra, akkor ne adjanak senkinek; mert annyilag károsodik sok. Mert nem fog X-nél maradni vevőnek valaki, ha ott nem kapja az új szivart, míg a szomszéd üzletben 3½ krajczáron adják neki a kis Trabuccót.

Bocsánat a kitérésért; de ebből látható, hogy ha magányosok szállítanak árut, az anyagi kárt okoz az elárúsítóknak.

Bármennyire elűntek egymástól a kincstár különböző gyárból jövő szivarjai; az F. szivar azonos minőségét fel fogja mindenki ismerni első tekintetre.

Már egyre rámutattunk, hogy Magyarországon kevés a szivar-gyár. Ma ismételtük ezt és félünk, hogy sok zavart, kárt, kellemetlenséget fogunk az egész vonalon szenvedni, ha minél előbb ezen bajon nem segítenek és gyárat nem létesítenek.

Ritkaság, hogy oly szivar legyen kiadva, mely félévig raktározva volt és a legkeresettebb áruk pár héttel gyártásuk után már forgalomba jönnek.

Ez nagyon árt az üzletnek, különösen, mert könnyen odajuthatunk, hogy Németország valamelyik kis falujából kell majd szivart ho-

zatni, melyet magyar gyártmányként tesznek elűbünk.

Nem hisszük, hogy ezt bárki is szívesen látná. Sőt szeretjük hinni, hogy ennek megígátásán komolyan dolgoznak. Nekünk hírlapírói kötelességünk rámutatni, hogy 1872—1894-ig tehát 22 év alatt — míg a fogyasztás háromszoros lett, a gyárak szaporítására kevés figyelem lett fordítva. A Szegeden, Pozsonyban és Ó-Budán felállított gyárak a pillanatnyi hiányok okozta zavarokon sem képesek segíteni, annál kevésbé oszlatják el azon aggodalmat, hogy a német szivarok beköltözhetnek hozzánk.

Hitelképesek-e a dohányárusok?

Kisebb pénzintézetek által kiküldött informátorok gyakran fordultak hozzánk azon kérdéssel, hogy hitelképesek-e a dohányárusok?

Ez igen fontos kérdés a dohányárusokra nézve, tekintet nélkül arra, hogy van-e melléküzletük vagy nincs. A hitelképesség kérdésének tisztázásával az is fontos kérdés, hogy — ha van kapcsolatos üzlete a hitelt kérőnek, vajjon melyik a főüzlete? melyik hoz több jövedelmet? Helyesebben a csakis dohányárus hitelképes-e?

Ha ily kérdést intéztek hozzánk, választ csak akkor adunk, ha a kölcsönkért összeg nagyságát is megtudtuk. Miért? Mert mi minden trafikust vagy trafikusból hitelképesnek tartunk oly összeg erejéig, mennyit üzleti befektetése képvisel.

Természetesen az lesz a mérvadó, hogy egy 500 frotot képviselő üzlet tulajdonosa ugyan-nyi hitelt kérjen, vagy háromszor oly magas összegre vél igényt tarthatni és a midőn azt mondjuk, hogy minden dohányárus oly kölcsönre tarthat igényt, mennyit raktárja képvisel, már akkor a hitelt élvezni akaró becsületességére építünk, amennyiben feltételezzük, hogy pénzben vagy áruban, de fizetni az adós fog.

Vegyük egy példát föl: az árus vagyona 500 frotot képvisel.

Emnek 500 frotja teljes egészében befektetésekben van üzletében, szivar, dohány, okmány-, levél-bélyeg stb. alakjában, mely mind készpénznek tekinthető.

20—30 frot dohányzó készletekben hever. Elő-áll azon kívánságom, hogy nagyobb forgalmi tőke a raktárt és vele a forgalmat emelje. Megtörténik, hogy pénzhiány miatt kevés az okmány vagy levélbélyeg; a vevő ezt észreveszi és másutt szerzi be szükségleteit. Kész a kár, vesztéség.

Az üzleti kerék forog ugyan; de ha még 300 frot áru bélyeget szerezhetne be: évente 100 frot többlet volna haszonban.

Ha további 2—300 frot értékű szivart vehetne raktárába, ott is 200 frotal több haszna lenne.

Ha tehát egy ily 500 frot értékkel bíró trafikos 500 frot kölcsönt kér, az jogos és nem túlszűlt kívánság.

Erősödik a kérés jogossága, mert a tőzsde nem oly üzlet, amelyet könnyen lehet tovább adni. Ki árudáját el akarja adni, további 3 hónapig kell üzletében maradni, míg az új vevő engedélyét megkapja.

Ezen idő nagyon elég arra, hogy a hitelező követelését behajthassa. A dolog annyival is könnyebb, mert a pénzügyi-hivatal nyilvántartja-hogy ki akarja üzletét átadni.

Az adott kölcsönre fedezet mindig marad. Ha valaki oly rosszul vezette üzletét, hogy saját tőkéje is kevesebb lett, annyi mindig kell hogy legyen raktárán, mennyi a kölcsönt fedezi.

Szóval: Lehet eset, hogy egy trafikusz szit, hogy üzletét fel kell hagynia, hogy ráfzet

a tulajdonos; de lehetetlen, itt — mint más üzletnél — úgy tönkre mennie, hogy üzlete áru nélkül vagyis fedezet nélkül maradjon.

A kis pénzintézetek tehát nagyon helytelenül teszik, ha a trafikusból hitelképteleneknek tartják.

Gyakran utasítanak vissza pénzintézetek kölcsön iránti kérvényt csak azért, mert a befolyamodonak nincsen más üzlete mint dohányárudája.

Pedig éppen azok inkább hitelképesek, kiknek melléküzletük nincsen.

Természetes egyik a másikat ki nem zárja. A fűszerüzlet tulajdonos hitelképes lehet, ha van vagy nincs trafikja.

Mi csak arra akartunk mutatni, hogy a dohányárusok joggal igényelhetnek hitelképeségi elismerést.

Ez a legbiztosabb egyéni és vagyoni fedezetet és biztosítékot nyújtó üzletág, tehát a dohányárus mérsékelt összegre feltétlenül hitelképes.

K. . . I.

Érdekes statisztika.

A dohányfogyasztásról érdekes statisztika jelent meg az „Economiste Français“-ban, melyet kivonatlag alantikban ismertetünk:

A szesz italoknál is rohamosabban terjed a dohányfogyasztás. A társadalom egyes rétegeinek hiú erőlködése ellenére a dohányzók száma szaporodik. Ha már oly zsenge korban dohányoznak, mikor még pár év előtt a szivarról nem is álmodtak.

Már az elemi iskolás gyermek „tűzet“ kér az utcán elmenőtől. 1874-ben elszivtak Franciaországban 21-348.322 kgrmot; 1879-ben 25-303-942 kg; 1889-ben 28-051-099 kg; 1889-ben 28-784-660 kg és 1891-ben 27 millió kgrmot. Elrágtak (nálunk bagózásnak hívják) 1874-ben 962-565 kg dohányt; 1891-ben 1-246-349 kgrmot.

Csak a burnótfogyasztás csappant meg. 1874-ben 6-573-644 kg míg 1891-ben csak 5-457-413 kg. lett elhasználva.

Az összefogyasztás tehát így alakul: 1879-ben 28-884-561 kg; 1889, illetve 1891-ben: 35-819-312 kg illetve 35-813-854 kg, tehát fogyasztanak fejenként 959 illetve 937 gram dohányt. Míg 1851-ben fogyasztottak fejenként 557 grammot.

A dohány-termelés nem nagyon emelkedett. 1851-ben volt ültetve 8755 ha; 1861-ben 13.553 ha; 1869-ben 14-761 ha; 1889-ben 14-518 ha és 1892-ben 16 012 ha.

A termelés stagnál; a fogyasztás rohamosan nő; mert Franciaországban sok (amerikai) külföldi dohányleszfeldolgozó. Ezelőtt 7—20%-ig fogyasztottak külföldi dohányt, ma 56%- külföldi és csak 44% a belföldi termés.

A dohánymonopol behozatala óta 14 milliárd frankot jövedelmezett és pedig 1811—1814-ig 252-8 millió frot; 1828-ban 64; 1830-ban 67; 1840-ben 91; 1850-ben 122 millió; 1860-ban 195 millió; 1870-ben 244-258-262 frot; 1880-ban 346-149-352 frot; és 1891-ben 372-164-759 frot tehát fejenként 9½ frot.

A többi országokhoz viszonyítva az egyed-árú jövedelme így alakul:

	Francia orsz.	Spanyol orsz.	Görög orsz.	Olasz orsz.
Bruttó	7-85 m.	7-07	5-51	5-06
Tiszta	6-47 „	4-17	5-30	3-86

	Ausztria	Magyar orsz.	Német orsz.
Bruttó	5-98	4-83	1-10
Tiszta	3-84	3-09	1—

Közöltük ezen igen érdekes adatokat.

A ládakérdéshez.

Mint t. olvasóink tudják, már ismételtén foglalkoztunk ezen sajnálatos kérdéssel a nélkül, hogy a sérelmes ügyet megoldás felé terelhetők volna.

Ennek egyedüli oka az érdekeltekben rejlik és nem a hivatalnok testületben, mely bizonyára a logika igazsága előtt készséggel meghajolt volna és ezen ládakérdés hátrányát eloszlatta volna.

Ki jogtalanságot hallgatag eltűr, az maga jogtalanságot követ el. Nem győzzük ezen mondat igazságát eléggé hangsúlyozni, különösen ezen kényes természetű kérdésben.

Okoz-é sérelmet, kárt a ládaátvételi kényszer a nagyárusoknak?

Nemde, nevelésesen naiv e kérdés? Mikor az örökös panaszok kiáltva adják rá az „igen” feleletet.

Uraim! Ha azt hiszik, hogy egy lap ereje és kitérője elég egy ily mélyen gyökerező baj orvoslására, akkor tévednek. A betű hatalma ott kezdődik, ahol azok — kiknek érdekében a betű iratott — az újságot egyesült erővel támogatják is.

A sajtó nagyhatalom; de csak a közvélemény tolmácsolásában. Ha valamiért küzd, az érdekelteknek őt támogatni kell.

De megszünt hatalom lenni az újság, ha intencióit nem támogatják, ha tartalmát csak szórakoztató vagy tudvágyat kielégítő olvasmányoknak tekintik, ha azt csak mint tükröt tekintik, mely a helyzetet sérelmeivel hűen tünteti elő.

Legyünk tárgyilagosaak, higgadtak és tekintsük e sorokat olyanoknak, melyek kizárólag a nagy trafikoszokhoz vannak intézve.

Uraim! Ma van önöknek egy lapjuk, szaklónyuk, mely — mint jól tudják — oly gyak-

ran megtámadott érdekeik megóvására immár nélkülözhetlenné vált.

De ezen lapnak sokkal nehezebb álláspontja van, mint bármely más szakközlőnynek: mert munkaadó és munkáskéz között áll.

A többi szaklapok helyzete nem lehet azonos: mert bárhol ezernyi munkás adó áll szemben ezernyi munkás kézzel, míg itt nálunk ezernyi munkáskéz egyetlenegy munkaadóval. Ez változtat a helyzetben.

Mi, ha valami abnormis állapot megszüntetését célozzuk, nem tehetünk egyebet mint sok egyes érdekeltből alakult összetett állítjuk mint egységes kérelmezőt az egy munkaadóval szemben.

A nagyárusoknak tehát kivétel nélkül kötelességük csatlakozni a sérelmet elhárítani célzó mozgalomhoz és nekünk adatokat szolgáltatni.

Bennünket több helyről sürgetnek, hogy a ládakérdést gyorsan oldjuk meg.

Ezek csak kegyes óhajások maradnak addig, míg mindenki nem csatlakozik, addig, míg a ládavesztésre vonatkozó pontos számadatokat nekünk be nem küldik.

A magyarországi kis- és nagyárusoknak megvan a szakközlőnyük. Ez az ily fontos kérdésben csak általános támogatás mellett érhet el eredményt.

Ha nem az árusok érdekeiért harcolnánk, akkor lapunkat ékes szóvirágokkal díszíthetnénk és ki tudja: talán ez soknak jobban tetszenék?

Mi nem hizelegni, hanem segíteni akarunk, ezért tollunk ezen alaphangja.

Ezért vesszük fel ismét a fonalat, ha az önhibánkon kívül kezünkben kisiklott.

Hogy az érdeklődés éberségét fentartsuk, hogy annak nagysági fokát megállapíthassuk, ezenel rovatot nyitunk meg, melyben a nagyárusok nézeteiket fesztelenül nyilváníthatják. Az eszme-

csele csak használhat egy jó ügynek. Egyes nagyárusok oly javaslattal léphetnek fel, mely a megoldást helyes mederbe terelve siettetheti.

Megjegyezzük hogy a beküldők neveit csak azon esetben fogjuk kinyomatni vagy elárulni, ha azt határozottan kívánják. Ellene esetben szoros titoktartásunkra mindenki számíthat.

I.

Tekintetes szerkesztőség!

Nem tudom, hogy az alanti — csak hozzávetőleg vett — adataim pontosak-e; de ez nem baj mert én csak egy eszmét akarok közölni, mely hetek óta foglalkoztat.

Én az egy évi csomagoláshoz kellő kis- közép és nagy ládákat félmillióra becsülöm.

Ha most hozzá veszem, hogy a kincstár ezéért 200,000 frtot fizet és 150,000 frtot kap vissza: ugy 50,000 frtot veszít az összes csomagolásoknál.

Ha most hozzá veszem, hogy a nagyárusok ugyanannyit veszítenek ezen. (Sokkal többet szerkesztő) akkor az összes ládavesztéség 100,000 frt.

Eszmém az volna, hogy a nagyárusok alakítsanak egy részvénytársaságot, melynek feladata volna:

1. Az összes ládákat a kincstárnak szállítani.
2. A kincstár 50,000 frt jelenlegi veszteségét ezen részvénytársaságmint szubvenziót kapja meg.
3. A részvénytársaság szahja meg a ládák vételárát részvényesei részére, kötelezi magát előre meghatározott árért azokat visszavenni; ha hibásak lettek, átdolgoztatni stb. stb.

Azt hiszem, hogy hazánk 6—700 nagyárusa könnyen hozhat együvé oly tőkét, melyből egy alkalmas láda-gyár létesíthető.

Nem vagyok optimista. De meggyőződéseim, hogy ily alapon a nagyárusok nemcsak nem

„LE GRIFFON“

valódi francia legjobb és legkedveltebb
szivarkapapír és szivarkahüvelyek.

A t. viszonteladók becses figyelmébe ajánljuk, hogy

„LE GRIFFON“

a tényleg legjobb és legkedveltebb szivarkapapír és minden papír-
és norinbergi nagykereskedésben gyári áron kapható.

veszteniének: de befektetett tőkékük gyümölcsözne is.

Ezen eszmémet komoly megfontolásra ajánlom minden kollegámnak; azt hiszem helyeslésre fogok találni.

Ha megfontoljuk, hogy ily részvénytársaság alapításához elég, ha minden nagyárus csak annyit ad, mennyi egy évi ládavesztesége; ha megfontoljuk, hogy ezen tőke nem fonde perdü, hanem kamatozó befektetés, akkor kézen fekvő eszmém helyessége.

Természetesen csak felületesen érintetem most az eszmét, a részletek kidolgozása szakavatottak későbbi teendője volna.

Az hiszem ez volna a sérelmes ládakérdés megoldásának leghelyesebb, legkielégítőbb és leggyorsabb módja.

Soraim szíves közlését előre köszönve vagyok a tek. szerkesztőségnek

. 1894. január 18-án.

Tisztelettel

.....
nagy-dohányárus.

Dohányzó nők.

Az amerikai lapok heves harezot folytatnak azon kérdés körül, hogy illő-e nőknek dohányozni. Ezzel kapcsolatban a Truth francia levelezője szemlét tart az udvari körök dohányzó női között; Krisztinia spanyol királynő leánykora óta szenvedélyes cigarettázó; rokona Matild öherczegnő a savojai herczeg jegyese egy szivar miatt veszíté el életét. Midőn apja véletlenül szivarzason kapta, ruhája mögé rejtette el az égő szivart: az lobot vetett és égési sebek okozták halálát.

Margueritta királynőről is beszélnek, hogy szivarozni szokott.

A párisi grófné és Eulália spanyol infánsnő altatóul szivaroznak.

Az orosz udvar összes hölgyei cigarettáznak és Dániában a király jelenlétében sem illetlenség, ha nők rágyujtanak.

Mexikóban a dohányzás nőknél, férfiaknál egyaránt oly életszükségletté vált, mint az evés. A mexikói nő és férfi dohánykészlet nélkül nem teszi ki lábát hazulról. A színházban is dohányzanak, hölgyeket szivarral kínálni udvariassági tény és visszautasítani nem csak kosár, hanem sértés is. Aki Mexikóban nem dohányzik, az barbár. Bálokon külön női és külön férfi dohányzó termek vannak.

Utóbbi időben a behatolt civilizáció folytán csak a szegény nő szivaroz az utcán, a jobb módú csak otthon vagy társaságban.

Pipát Mexikóban senkisé használnak, csak szivart szivnak. Leginkább kétfélet vagy Purrost — mely tisztán dohányból áll, vagy Pipaccost, mely selyempapírral bevont dohánylevelekből készül.

T. Előfizetőinkhez!

Lapunk célja lévén a dohány nagy- és kisárusok érdekeit minden irányban szolgálalni; időnket teljesen a dohányelárusítók érdekeinek szentelni; szerkesztőségünkben egy külön tudakozó osztályt rendeztünk be, a hol minden t. előfizetőnknek bármely dohány és szivar elárusítási szakmába vágó szóbeli

vagy levélbeli megkeresését készséggel elintézzük és kimerítő szaktanácsokkal pontosan szolgálunk.

Felkérjük tehát t. előfizetőinket, hogy legnagyobb bizalommal forduljanak megkeresésükkel hozzánk; szakavatott gyors válaszról mindenkit biztosíthatunk

Szerkesztőségünknek sikerült állandó munkatársul oly jogi tanácsadó megnyerni, ki esetleges sérelmek törvényes utoni orvoslását, szakmába vágó beadványok szerkesztését, ügyek sürgetését stb. t. előfizetőink részére készséggel fogja elvégezni.

Közgyűlési tudósítás.

A budapesti „Első Leánykiházasító Egylet” megtartotta évi közgyűlését Schwarz Ármin elnökle alatt. Elnök felemlíti, hogy legutóbb a tagok részéről az egylet ügykezelése ellen felmerült panaszok miatt a vizsgálat megtörtént a belügyminiszterium részéről és a vizsgálat kiderítette, hogy a kezelés pontosan és rendszeresen folyik. Felolvasta Kohn Arnold igazgató az évi jelentést az intézet működéséről, de mivel ez nem jelent meg nyomtatásban, emiatt több tag felszólt az ülésen. Witmann Mór dr. jelenti hogy a czég bejegyzése legközelebb meg fog történni, de ennek folytán az alapszabályok egyes szakaszait meg kell változtatni. A felolvasott új szakaszok hosszas vitára adtak alkalmat,

„LE GLORIA“
szivarkapapir és szivarkahüvelyek
az elismert

legjobb és valódi francia gyártmány

JOSEPH BARDOU és FILS-től Perpignanban és Párisban.

☞ Szivarkapapir **csak akkor valódi francia**, ha a gyáros czime világosan ki van tüntetve. ☞

mert ezek szerint a be fizelőzékenyebb osztály érdeke nincs kellően védve. Végül a többség hozzájárult a módosításokhoz, mire a zajos ülés véget ért.

„A magyar forgalmi bank“ jan. 28-án vasárnap d. e. 11 órákor saját intézeti helyiségeiben Bobula János orsz. képviselő elnöklete alatt tartotta meg első évi rendes közgyűlését. A Rusz Imre vezérigazgató által felolvasott igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentést a nagy számmal megjelent részvényesek meglepedéssel vették tudomásul. Az egyidejűleg előterjesztett mérleg szerint az intézet befizetett alaptőkéje 72182 forintot, a tiszta nyereség pedig 3635 frt 23 krt tesz ki. Veszteség vagy utánfizetési kötelezettség nem forogván fenn, a közgyűlés az igazgatóság javaslatához képest az intézeti tartálékalanak 4000 frtra való kiegészítése és a berendezési számlából való tetemes leírás mellett részvényenkint 4 százalék osztaléknak kifizetését határozta el. A közgyűlés az igazgatóság, a felügyelő bizottság és a vezérigazgatónak, valamint az ügyésznek jegyzőkönyvi köszönetet szavazván; az igazgatóságba beválasztották Freund M. Bélát, Ulmer Loránt drt, Weisz Gyulát, a felügyelő bizottságba Deutsch Adolfot, Eulenberget Salamon drt, Hermann Antall, Vaisz Sándor drt és Vukovári Albertet.

Szerkesztői fizene tek.

K. L. Bm. A beküldött közlése nem érdekelne olvasóinkat.

Zs. M. . . Erről lekésett. Legközelebb.

Nagytrafikus. H. . . Már közöltük lapunkban. A hivatalnoknak joga van hozzá. Minthogy állami hitel élvé, csak rendelete szerint jár el.

Al. . Br. . F. Ön ismer egy trafiknőst, kinek háza ís van. Bámulatos! Mi meg sokat ismerünk, akinek háza nincs.

M. . I. nagyárus. A ládakerdés? Zátonyra akadt? Csak a nagyárusok a hibások! Egyébként olvassa el mai cikkünket és írjon minél előbb.

A. K. P. Ha nem volnának rabzolják, nem lehetnének tyranusok sem. Ez válaszuk.

R. J. . . A. L. . . Köszönjük jóindulatát. De ha ön előfizetni csak akkor akar, ha cikkét — mely intencióknak meg nem felelhet — közöljük, akkor tartsa meg pénzt cikkével együtt. Visszautasítunk minden hasonló feltevést. Igen örvendünk minden új előfizetőnek; de ily vagy bármely áron meggyőződésünket meghamisítani soha nem fogjuk. Az ilyenek hju kísérletek fogának maradni. Különbözen: üdvözöljük!

P. M. Bp. Kis hízelgő! Mit tettünk önnek, hogy lapunknak oly kort kiván, minőn szerkesztője már túl van! Kinek kíván ezzel jól: a lapnak vagy a szerkesztőnek? Kérünk választ.

Cagliostro. Mit jelentsen ez? Ön vár talán?

Ihar. H. urnő Bpest. Gyermekek nem valók trafikba: de kisasszonyok 15 éven felül és 50 éven alól igen.

T. Ir. k. a. helyben. Hogy illik-e feljelenteni szomszéd trafiksnőjének „scandalóz“ történetét? Hát nem! Először mert egy ártatlanságnak azt megérteni sem szabad, másodsor talán rosszul van informálva és harmadszor . . . nem illik!

M. S. kisasszony Bp Téved, ha azt hiszi, hogy mi erről nem tudunk. Hiszen a verebek is ezt csiripelik; de jobbnak tartjuk ezen csunya dolgokról hallgatni és fitymolt dobni rá.

R. E. K. Köszönjük.

Özvegy E.-né. Jól van kivetve. 12,000 frt consum után 120 frtot kell fizetnie.

O. K. Levél megy.

N. J. Budán. Nem tartozik hozzánk

J. Névtelen levelekre nem válaszolunk

A Kalifa cigaretták árát vászálították. Ezért most a készleteket a tőzsdékben felveszik, a különbözetet kiszámítják és minden 100 darab után 46 krajczárt vissza fognak fizetni. A visszafizetést valószínűleg a nagyárusok fogják eszközölni.

Dr. Krull. Lapunk — igen kedvelt és t. előfizetőnk által előszeretettel olvasott Dr. Krull — belmunkatérása a napokban egy „burnótozó asszonytól“ levelet kapott. Ezen levél oly érdekes, hogy nem közölni vétek volna; de minthogy lefordítani az eredeti német szövegből már

ortografiai szempontból sem lehet, eredeti hamisítatlan német szövegben tesszük közé a levelet:

„Gährter Hör Dokta.

Wens Iha über die Schnupperinen lustie machen, so thuns in Kottes Namen was wullen. Mi manens nit, I bin zwar a Schnupperin, aber a Sulche was hoksten zwa Loth am Tag brauch. Appatit hab i mehr wie Sia und das ses wissen von Iha wer i nit lerna wi ma schnuppt. hopp scho Apatit guug und vun Iha net lerne, Sü zahmlockerter Dokta Sü. Wia i mei Kartschi stillt hab, war der Rabece doch für uns zwa guug und mei Alta, Kott Hob in sälig hat imma staunt das zwa Lothe knigen. Alsa zreisens Iha Maul net an andersmal und schreiben Daitich wie i, sunst muass der Kartschi wieder lesen und dann lacht er sei Muater aus weils schnuppt. verstegus.

ANNA LEHMAIER
Hausmeisterin.“

NYILTTÉR.

La Cocarde

szivarkahüvelyek és szivarkapapír

a legjobb és

valódi francia gyártmány.

Kapható

minden papírnagykereskedésben

és

dohánytőzsdékben.

EURÓPA

legérdekesebb éleztlapja, a legkitünőbb rajzokkal és festményekkel ellátott

(33. évfolyam) **STYX** (33. évfolyam)

a dohányárusok figyelmébe elárusítás céljából ajánlatik. Egyes példány ára 15 kr. Jutalék 3 kr. A példányok díjmentesen küldetnek.

Előfizetési ár 2 forint negyedévenként.

Gyűjtőknek nagy jutalék.

A „STYX“ kiadóhivatala

BUDAPEST

V., Bécsi-utca 6.

KNOPP és STEINER

első magyar

czimtablagyár, érczöntöde és éremverde ajánlja mindennemű

TŐZSDE FELIRATI TÁBLÁIT

a legjobb kivitelben.

GYÁR:

BUDAPEST,
VI. kerület, Ó-utca 12. szám.

10-11

GUMMI

Eredeti párisi gummi- és hálójegyek, finomság és jószág tekintetében a kívánalmakat is felülmúlják, tisztaonként 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 frtot. **Bouts amor** (rövid) 3 és 4 forint legújabbakból hólyagszivatok 2, 3, 4 és 5 frt. **Női óvszerek** Hasso után 2 frt. Mensinger után 2 frt 50 kr. darabonként. Suspensoriumok stb. részletezett árjegyzés szerint. Szétküldés titoktartás mellett.

REIF J. specialista BÉCS
I. Stefansplatz, Brandstätte 3.

Praktikus mintagyűjtemény urak részére 5 frt. Árjegyzék zárt borítékban ingyen es bérmentve.

Budapest Terézvárosi Takarékpénztár Részvénytársaság váltóüzlete.

Értesítjük a „Dohányárusok Közlönye“ t. előfizetőit, hogy **1894. január 2-től kezdve** magy. kir. nyeremény-sorsjegy és igérvények nagybani kibocsájtását és terjesztését elkezdjük.

IGÉRVÉNYEKET

bocsájtunk ki:

**1864-ki államsorsjegyekre,
1870. Magy. kir. nyeremény-sorsjegyekre,
Tiszai és Szegedi elsőbbségi kölcsönökre,
Osztrák hitel-sorsjegyekre,
Bécsi községi sorsjegyekre,
4°. Magy. jelzálog-sorsjegyekre,
3°. Osztrák földhitel-sorsjegyekre.**

Ezen lap kiadóhivatalának megkeresésére a kiadóval oly megállapodásra jutottunk, hogy a **Dohányárusok Közlönyére előfizető** trafikosok nagyobb jutalékban részesülnek az **eladott igérvények után, mint mások, illetve oly nagy jutalékot, mint egyetlen pénztintézet sem ad elárusítóinak.**

Hogy az összeköttetés kényelmesebb legyen, a dohányárusoknak **közvetlen a „Dohányárusok Közlönye“ kiadóhivatalához kell fordulniok,** hol a mi igérvényeink felett elárusítás szempontjából intézkednek.

Tisztelettel

Budapest Terézvárosi Takarékpénztár Részvénytársaság
váltóüzlete.

**A Budapest - Terézvárosi Takarékpénztár részvénytársaság
váltóüzlete**

Budapest, VI., Andrásy-ut 5. szám, saját házában.

Vesz és elad

mindennemű **érczértéket, sorsjegyeket és értékpapirokat,** elfogad **tőzsdai megbízásokat,** melyeknek legelőnyösebb kiviteléről kezeskedik.

Bevált mindennemű **kisorsolt értékpapirt és szelvényt díjmentesen.**

Értesítő osztályában készségesen ad felvilágosítást bárkinek minden e szakmába vágó kérdésben.

LE COLUMBUS

Eddig minden tekintetben felülmulthatatlan, különösen egészségi szempontból előnyös, legjobb és legkedveltebb, rövid idő alatt világhírűvé vált

enyvtelen valódi francia szivarkapapír és szivarkahüvelyek

☞ a fenti védjeggyel ellátva ☜

a t. cz. elárusítók és vevők becses figyelmébe ajánljatik.

Kapható minden dohánytőzsde és norinbergi nagykereskedésben.

DOHÁNY NAGYÁRUDÁK

legolcsóbban rendelhetik meg

NYOMTATVÁNYAIKAT

„HUNNIA“ könyvnyomdában

Budapesten

TELEFON. VII., Rombach-utca 1. szám. TELEFON.

az alant megjelölt árak mellett:

1000 db. dohánymegrendelés kistőzséreknek $\frac{1}{2}$ iv üres vonalzással és czégnomattal	frt 2.50
5000 „ ugyanaz	9.—
1000 „ dohánymegrendelés kis tőzséreknek $\frac{1}{4}$ iv a nemek megnevezésével és czégnomattal	2.50
5000 „ ugyanaz	10.—
1000 „ dohánymegrend. csakélyi szükségl. $\frac{1}{4}$ iv üres vonalz.	1.30
5000 „ ugyanaz	5.—
100 iv nagy megrendelés nagy árudáknak 2 db egy iven	2.—
100 „ „ különleges nagy árudáknak	3.—
100 db dohánybeszerzési könyvecské borítékba füzve	4.—
100 iv Strazza nagy alak $\frac{24}{10}$ ctm. nagys.	1.50
100 „ eladási főkönyv különleges minta (6 évre)	3.—
100 „ beszerzési főkönyv finom erős papír a nemek megnevezésével	4.—
100 „ leltár	2.—
100 „ $\frac{1}{4}$ évi kimutatás	2.50
ehhez a betétevek dbja	—03
100 db bélyeg- és váltó megrend. lapok	—25
Azonkívül a fentnevezett napló (Strazza), és főkönyvi iver bekötve is szállíthatnak és a következő árban számítatnak.	
1 db 100 ives Strazza kemény kötés vászon hát és sarok	frt 2.30
1 „ 200 „ „ minden további 100 ivvel vastagabb kötésű 1.60 több	3.50
1 „ 100 ives eladási főkönyv egész vászonkötés minden további 100 ivvel vastagabb kötésű 3 firtal több	4.—
1 „ 100 ives beszerzési főkönyv egész vászonkötésű minden további 100 ivvel vastagabb kötésű 4 firtal több	6.—

Minden itt fel nem sorolt nyomtatványok bármily alakú és kiviteli fentnevezett könyvnyomda elvállalja és legolcsóbban szállítja.

Vidéki megrendelések legpontosabban utánvétel mellett teljesíthetnek.

Tisztelettel kérjük a cég címét figyelmére méltatni.

APRÓHIRDETÉSEK.

Jó helyen lévő dohánytőzsde átadatik. Ajánlatok F. J. alatt a kiadóhivatalba.

Fiatal hölgy, elárusítónékné kívánna belépni nagyobb doh. tőzsdebe. Ajánlatok „Kelemen Róza“ czim alatt a kiadóhivatalba.

Vidéki doh. tőzsdebe kerestetik egy elárusító lány, ki a ház körül is ügyes. Levelek „Elárusító lány“ czim alatt a kiadóhivatalba.

Ki vesz üres szivarskatulyákat? Ajánlatok „F. L.“ alatt a kiadóhivatalba.

Ügyes elárusító lány, csinos kölsővel kauzióképes állást keres. Ajánlatok „Csinos“ cz. alatt a kiadóhivatalba.

Papír szivarszpipák nagy mennyiségben eladandók. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Fiatal özvegy a fővárosban kíván állást mint elárusító nő. Levelek „Tóth Pálné“ czim alatt a kiadóhivatalban.

Elárusító leány, csinos, fiatal, az írás és számfejtésben gyakorlott állást óhajt elnyerni. Ajánlatok „Ilka“ czim alatt a kiadóhivatalban.

Özvegy, ki 1500 frt készpénzzel bir, doh. tőzsédét vagy ehhez hasonló üzletet kívánna átvenni. Ajánlatok „Özvegy“ czim alatt a kiadóhivatalban.

Dohánytőzsde napenkénti tőzsza jövedelem 15 frt átadatik, olcsó házbér és mellékezik. Ajánlatok „Trafik“ czim alatt a kiadóhivatalban.

Fiatal leány, ki eddig czukrárszdbában volt alkalmazva, dohánytőzsdebe kíván, mint elárusító leány belépni. Levelek „X. Y. Z.“ alatt a kiadóhivatalba intézendők.

Jó forgalmu doh. tőzsde tulajdonosnő 300 forintot kíván kölcsönre felvenni. Havi részletekben történnek a visszafizetés. Ajánl. „Biztos“ cz. alatt a kiadóhivatalban.

Festett török, doh. tőzsde czégek eladók. Levelek „Török“ czim alatt a kiadóhivatalba.

Üzlethelyiséget keresek élnék utcában 1—2 szoba lakással egybekötve. Ajánlat „Jóállomás“ alatt a kiadóhivatalban.

Nagyobb parthie szivarkahüvely olcsón eladatik. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

HIRDETÉSEKET

a
Dohányárusok Közlönye

részére

**felvesz jutányos áron
a „Dohányárusok Közlönye“**

kiadóhivatala

Budapest, VII., király-utca 9. sz.